

Carrerada

Súria

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Sobre del camí actual de cal Planés a Riols
Emplaçament Prop del reguer de cal Planés i la Garrigosa

Coordenades:

Latitud: 41.85981
Longitud: 1.74423
UTM Est (X): 395771
UTM Nord (Y): 4634974

Classificació

Número de fitxa 08274 - 132
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Abandonada i tallada. Totalment envaïda per la vegetació.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Isidre Suades Guix, Cal Planés, 08260-SÚRIA, telf. 938696780
Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA- J.M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dc., 15/03/2000 - 01:00
Autoria de la darrera revisió: Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de la darrera revisió: dl., 11/10/2021 - 12:00

Descripció

Camí ramader que venia d'Argençola i anava cap a Valls de Torroella pel mig de la muntanya, servint per arribar cap a Girona. Limitat a ambdós costats per sengles murs de pedra seca o marges i amb una amplada aproximada d'uns deu metres, que en el punt observat servien també de partió entre termes municipals, al costat d'una fita. Es troba al camp conegut com "Reguer de cal Planés", on es collia el blat per al consum de la masia.

Història

A la conca mediterrània existeix una gran variació els hiverns freds i els llargs i calorosos estius. Aquesta circumstància natural força els animals a la recerca de les pastures altes a l'estiu i climes més temperats a l'hivern. Aquesta migració ha configurat un model particular de cultura pastoral: la transhumància. L'origen conegut d'aquesta pràctica es remunta a la Reconquesta quan es van consolidar els desplaçaments dels cavalls dels cristians. En el regnat d'Alfons VIII es van dictar disposicions relacionades amb el desplaçament de bestiar. És a partir de l'Edat Mitjana que es conformen a Espanya, definitivament, els tres grans sistemes de vies pecuàries o camins reials d'ovelles. És també l'època quan es constitueix el "Honrado Concejo de la Mesta" o, senzillament, la Mesta, com a poderosa organització de propietaris i pastors d'ovelles merines migrants. El rei castellà Alfons X, en ple segle XII, confirma els seus privilegis per reial cèdula. Encara que existeix molta variabilitat entre els diversos sistemes de pasturatge, tant en el espai com en el temps, la cultura transhumant és comuna i similar a tots els països de l'arc mediterrani. La podem definir com un sistema de pasturatge consistent en el desplaçament alternatiu i periòdic dels ramats de bestiar entre dues regions de clima diferent. La presència d'aquesta activitat, però, no es pot considerar tan sols com un fet sectorial ramader. Ha creat una estructura social, religiosa, urbanística i jurídica; ha modelat el paisatge i ens ha deixat un ric patrimoni material i immaterial. En definitiva, els segles d'activitat transhumant han creat una autèntica cultura. Hi ha indicis arqueològics que fan suposar l'existència de la transhumància molt abans de la romanització. Autors clàssics com Columela, Varró o Ciceró ens han legat abundants referències sobre els moviments ramaders. A Itàlia i Espanya han existit potents institucions com la Mesta i la Dogana que han regulat i organitzat l'activitat, atorgant nombrosos privilegis a ramaders i ramats. Europa es travessada per una àmplia xarxa de camins específics pastorals, per on han circulat al llarg dels segles els ramats en el seu pelegrinatge anyal.

Bibliografia

Informació oral d'Isidre Suades.

